

“Ngược đời”

Làng kia có một phụ nữ nghèo bị mất trộm gà; tiếc của lại uất ức, chị chửi và rủa “thằng ăn trộm gà” lần dòng họ và tổ tiên nhà nó với mọi thứ lời lẽ độc địa nhất... bên này tên trộm “tức ói máu” vì nghĩ chỉ một con gà thôi mà cả dòng họ tổ tiên mấy đời nhà mình bị mụ ta đào bới xới tung... cả mấy ngày liền...

Chuyện đến tai quan; ông quan tài trí và nhân hậu này muốn công bằng và luật pháp nên làm một việc rất ư “ngược đời” như sau:

Ông cho bắt chị đàn bà mất gà rồi tổ chức “đấu tố” chị trước dân làng với tội danh “lạm dụng quyền tự do ăn nói”, hình phạt là đứng yên cho dân làng tát vào mặt. Dân làng thấy khó hiểu và bất bình; tất cả họ vì thương cảm chị nên thực hiện lệnh “ngược đời” trên một cách lầy lệ. Riêng tên trộm với cảm tức anh ách đầy một bụng nên rất hả hê, hấn tát vào mặt vào mũi chị “liên hồi kỳ trận” năm bảy cái và dứt điểm bằng một cái tát “trời giáng”; ai thấy cũng đều phần uất tức giận...

Vị quan tài trí và nhân hậu chỉ chờ có thế, tóm cổ ngay tên trộm; với vài câu thẩm tra y đã cúi đầu nhận tội. Công lý được thực hiện.

Chuyện trên gọi mấy ý: - Thường xuyên người có công bị phạt, kẻ có tội được thưởng và còn vô số chuyện “ngược đời” đủ kiểu – Nhưng “ngược đời” đời này để “xuôi thuận” đời sau; thế là “ngược đời” chứng minh có đời sau – Tại sao phải có “ngược đời” mới được?

Thật ra “gieo trong lệ sầu, gặt trong hoan hỉ” chẳng qua là “liệt hỏa thí kim, gian nan thí đức” (lửa nóng thử vàng lao lung thử đức) v.v... ngẫm ra là “xuôi thuận”; khốn khó thường công khốn khó, hàm oan hậu đãi hàm oan ấy chính “ngược đời”.

Sự “ngược đời” càng ngược càng cho biết nhất thiết phải có đời sau, đời sau sửa ngược thành xuôi. Nhưng... dựa vào đâu mà tin như vậy? – Dựa vào cuộc đời Chúa Kitô và Lời Người qua Tám mối Phúc thật.

Còn... tại sao cứ phải “ngược đời” mới được? – Vì luật hiện hữu buộc mọi vật, việc... phải bước vào vòng tuần hoàn (theo thứ tự mà xoay vần) ngay như thời tiết mà cũng tuần hoàn: mưa đã rồi nắng, nắng chán lại mưa...

Thấu lẽ “ngược đời” rồi, ta không còn thấy ngược (hiểu ra chuỗi dài “siêu phi lý”: bị hại đã nhìn đã nhục lại phải thạ rồi thương còn làm ơn lẫn cầu nguyện cho kẻ thù. (x.Lc 6,27) nghe ngược đến hoa cả mắt! Lão tử phải thốt: “Lời nói hợp đạo nghe như ngược đời” (Đạo đức kinh)! Thấu lẽ “ngược đời” còn giúp ta can đảm trong khổ đau, mật thiết khi cầu nguyện, kiên tín hành bác ái, bình an, hy vọng mà sống. Sự là thế!

NK